

Sygnatura akt II K 802/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sylwia Poradzisz

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Mrówka

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2014 roku

sprawy ***M. M.***

córki T. i Z. z d. Ś.,

urodzonej (...) w W.,

oskarżonej o to, że:

I w dniu 03 lipca 2014r. w W. woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadała substancję odurzającą w postaci 2,92 grama netto amfetaminy

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I. M. M. uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 63§1 kk zalicza na poczet orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności okres jej zatrzymania w dniu 3.07.2014r.;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 24 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2005, Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci woreczka z zawartością amfetaminy o wardze 2,91 grama netto zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu pod pozycją drz. (...), przechowywanego w magazynie dowód rzeczowych KWP;

V. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 110 złotych i wymierza jej opłatę w wysokości 120 złotych.

Sygnatura akt IIK 802/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2014r. zatrzymana została oskarżona M. M.. W wyniku przeprowadzonej czynności przeszukania osoby, ujawniono, iż oskarżona posiadała substancję odurzającą w postaci amfetaminy w ilości 2,92 grama, zapakowaną w woreczku strunowym, którą nabyła dla własnych celów tego samego dnia od nieznanego jej mężczyzny.

Dowód: protokół zatrzymania osoby – k. 2

Protokół przeszukania osoby – k. 3-5

Protokół użycia wagi – k. 6, 7

Protokół użycia testera narkotykowego – k. 8, 9

wyjaśnienia oskarżonej M. M. – k. 16-18

Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Oskarżona nie była dotychczas karana.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej M. M. – k. 16-18

Dane o karalności – k. 21

Sąd nadto zważył:

Dowody zgromadzone w sprawie nie pozostawiały jakichkolwiek wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonej M. M. w zakresie zarzucanego jej czynu.

W wyniku przeszukania oskarżonej ujawniono u niej amfetaminę, a który to rodzaj substancji potwierdził test narkotykowy. Sama oskarżona przyznała, iż w dniu zatrzymania nabyła od nieznanego jej z imienia i nazwiska chłopaka amfetaminę, a która służyć miała wyłącznie na jej użytek.

W takim stanie sprawy nie sposób kwestionować, iż oskarżona M. M. posiadając amfetaminę wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, penalizującego sam fakt posiadania, wbrew przepisom tej ustawy, środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Po pierwsze, bezsprzecznie przedmiotem czynności wykonawczej w niniejszej sprawie była amfetamina, która znajduje się w wykazie substancji psychotropowych zawartych w załączniku do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Po drugie, przyjąć należało, iż oskarżona wyczerpała znamię czasownikowe posiadania. Posiadaniem jest bowiem faktyczne władztwo nad rzeczą, choćby krótkotrwałe. „Na gruncie prawa karnego znamię czasownikowe „posiada” występuje w znaczeniu powszechnym („mieć”) i nie może być utożsamiane z posiadaniem w rozumieniu cywilnoprawnym – po prostu jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą (...)”(postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2014r., III KK 88/14, Lex 1458717).

Oczywistym zatem pozostaje, że M. M. nabywając amfetaminę dla siebie, w istocie sprawowała faktyczne władztwo nad narkotykiem. Bez znaczenia w tym aspekcie pozostawała natomiast kwestia, czy oskarżona miała zamiar użycia tegoż narkotyku.

W takim stanie sprawy kwestia winy i sprawstwa oskarżonej pozostawała w zasadzie bezsporna.

Uznając oskarżoną za winną zarzucanego jej czynu Sąd na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zawieszając warunkowo, na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, wykonanie tejże kary na okres próby 2 lat.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna zarówno do stopnia winy oskarżonej, jak i społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu.

Po pierwsze podkreślić należy, iż przedmiotem czynu była substancja psychotropowa w postaci amfetaminy, a zatem narkotyk uznawany za „cięższy”, cechujący się wyższym stopniem toksyczności. Po drugie, ilości tejże substancji – 2,92 grama nie sposób uznać było za nieznaczną, skoro jednorazowa działka tegoż narkotyku wynosi 0,01 grama.

Podkreślić nadto należy, że przestępstwo stypizowane w art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oddziaływanie substancji psychotropowych na organizm człowieka jest wysoce negatywny i prowadzić może do uzależnienia. To właśnie szkodliwość narkotyków stała się jedną z podstaw penalizacji ich posiadania.

Obowiązkiem oskarżonej było zatem przestrzeganie zakazów usankcjonowanych ustawowo i bez znaczenia pozostaje w tym zakresie rozszerzająca się ideologia propagująca legalizację narkotyków.

Skoro w obowiązującym stanie prawnym posiadanie substancji psychotropowych w tym także w postaci amfetaminy jest zabronione, to zakaz ten dotyczy wszystkich obywateli, także oskarżonej. Nabycie zatem takiego narkotyku, choćby tylko dla własnych celów, a na taki wskazywała oskarżona, wyczerpuje znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W ocenie Sądu, mając na uwadze, iż czyn ten zagrożony jest wyłącznie karą pozbawienia wolności do lat 3, orzeczenie kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie typuje orzeczonej kary jako niewspółmiernie dolegliwej.

Oskarżona musi nawyknąć do przestrzegania porządku prawnego, w tym także do tego rodzaju zakazów, których nie respektuje z uwagi na własny interes i potrzeby.

Mając na uwadze, iż M. M. nie była dotychczas karana, Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary na najkrótszy okres próby – 2 lat, uznając, że będzie on wystarczający dla zweryfikowania postawy oskarżonej, która może okres ten w pełni pozytywnie wykorzystać.

W związku z zatrzymaniem oskarżonej, okres ten na podstawie art. 63§1 kk zaliczono na poczet orzeczonej kary, na wypadek jej zarządzenia do wykonania.

Z uwagi na treść art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przewidujący obligatoryjny przepadek substancji psychotropowych bądź środka odurzającego, stanowiących przedmiot czynu z art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy, orzeczono przepadek zabezpieczonego dowodu rzeczowego w postaci 2,91 grama netto amfetaminy.

Na podstawie art. 627 kpk zasądzono od oskarżonej wydatki poniesione przez Skarb Państwa w przedmiotowej sprawie w wysokości 110 zł, zaś na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. (t.j. Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzono opłatę w kwocie 120 zł.